

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LVI. Num in quem Patrum Limbum descenderit Christus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Fide & charitate, & nobiscum in ijsdem con-
junctas: Inst. lib. 4. c. 20. & v. 26. §. 6. pro-
lige dicitur CALVINVS. ET LUTHERVS
praelett. in Genes. teste Staphilo.

A U T O R. I. AT primus idem in-
uenit & docuit Tertullianus libr. 4. in
Marcionem. Post hunc Vigilantius, te-
ste Hieronymo in lib. contra Vigil. apud
Billarm. tom. 2. l. 1. de Beatit. cor. Idem
tamen illud, Ante Christum Sanctos in
coelum receptos fuisse, est, inquit, senten-
zia propterea inaudita in Ecclesia. Id quod sa-
nè deberet sufficere ad refutationem. Porro
Vide in meo Antichristo par. 2. quæst.
74. Et in Genealog. par. 1. quæst. 27. Et
infræ quæst. 67. & 73. Nunc duo me vo-
cant, Limbus & Infernus, An sint?

Q V A E S T I O LVI.

Num in quem Patrum Limbum de-
scenderit Christus?

CALVINVS Inst. l. 2. c. 16. §. 9. ait. Illa
de Limbo fabula, tametsi magnos habent
autores; nihil est tamen nisi fabula: Addunt
PURITANI in Anglia & Scotia: Et com-
muni Patrum error est.

2. CALVINVS in Ioan. c. 14. v. 3. Fa-
tetur, Ille unus heres cœli possessionem nostro
nomine ad ipsi per ipsum accessum nobis pateat.

2. Exoritur tamen quæstio. Qualis fuerit
Patrum Veteris Testamenti conditio post mor-
tem, antequam Christus in celum ascenderit?
Vulgò enim colligunt, fideles animas in Limbo
fuisse inclusas: quia dicit Christus suo in celum
ascensu paratum iri locum.

3. Respondet. Ante reconciliationem
peractam fideles anime, velut in Specula, erant
intente ad redemtionem promissam: Et nunc
beata quiete fruuntur, usque dum comple-
tur redemptio.

A U T O R. Dicit: non docet hic, nec a-
libi vixquam; nisi quod nostra quædam

testimonia eleuet.

I. LUTHERVS occlamat ei Com-
ment. in Psal. 16. Sancti in sepulcro & in-
ferno fuerunt sine dolore. ANGLI (Hu-
gnotici) reclamant: qui in suis ecclesiis
cantillando Limbum identidem profi-
tentur. Vide Duræum ad Rationem 2.
Campiani.

II. Locus Inferni Quadruplex est,
ait S. Thom. 3. dist. 22. q. 2. a. 1. q. 2. c.
Primus Damnatorum. In quo sunt te-
nebrae, cum defectu diuinæ Visionis &
Gratiæ, ac Poena sensibili. Alter supra
hunc; In quo sunt prædicta; sed sine
Poena sensibili; estque Limbus puerorum.
Tertius, Purgatorium: supra eum, In
quo sunt tenebrae, defectu diuinæ Visio-
nis; sed non Gratiæ, & multa poena sen-
sus. Quartus, Limbus Patrium, supra
hunc: In quo sunt tenebrae, cum defectu
diuinæ Visionis; estque Gratia sine poe-
na sensibili.

Et in hunc solum totus essentialiter
Christus descendit: in alios virtualiter.
Ibi, ait August. serm. 137. Portam inferni,
& vectes confregit. & omnes iustos, qui ori-
ginali peccato tenebantur, absolvit. D. Th.
3. q. 52 a. 5. 6. Ideo Eccl. 24. Penetrabo
omnes inferiores partes terra, cum distin-
ctione dicta; & illuminabo omnes speran-
tes in Domino, Patres in Limbo. Qui di-
ctus est Sinus Abrahæ, ratione Quietis;
at Limbus, ratione inferni, & ob defectu
gloriæ.

Quies autem ea erat ratione immu-
nitatis à poena; sed non à Desiderio Bea-
ti, ab utroque sunt immunes. De gloria
tamen perata mirè gaudebant; de dilat-
tadolebant: Christus soluit utrumque;
per Visionem diuinæ Essentiae euacuan-

M do

do eis Fidem ac Spem; quibus eo usque sustentabantur, ut Viatores vere sancti: solum enim Limbus Sanctorum erat, iste scil. locorum inferni quartus: Quem, eductis S. Patribus, clausit Iesvs, ut nulli sit usui. Ista ex D. Thoma.

III. L Y M B U S Quia Caluino est Fabula; Puritanis, Error Communis Patrum: eritne & S. Scriptura fabulosa vel erronea? Nam & ipsa loquitur infernum, cum de Sanctorum receptaculo defunctorum meminit. Ut Gen. 17. Pius Iacob ait: *Descendam ad filium meum ad infernum.* Idem Gen. 42. 44. *Deducetis canos meos. &c. ad inferos.* Et hic loquendi usus in Scriptura multus est de Sanctis pluribus: & Inferi, Infernus. &c. non coelos superorum significant.

2. Similiter & iste loquendi modus frequens est: *Mortuus est Abraham.* Genet. 25. congregatusque est ad populum suum. Ibidem. *Ismahel mortuus est,* & appositus est ad populum suum. Num. 10. *Pergat Aaron ad populum suum.* Numer. 27. *Ibis, Moyses, ad populum tuum.* &c.

IV. Samuel, Eccl. 46. laudatur, quod mortuus prophetarit; cum nimis. 1. Reg. 28. apparens anima Sauli de terra ascendere visa est: *Non, quod incantationi Pythonissæ obnoxia pareret:* quippe ea anteuenit ultra; unde & Pythonissa turbabatur: *Nec, quod phantasma esset dæmoniacum:* vt quibusdam placet: Sed veracrat, ipsaque Samuelis anima; vt consentiunt quæ plures quæ saniores: Et textus indicat; *Intellexit ergo Saul quod esset Samuel;* non putauit: *Dixit Samuel ad Saul.* &c. certus.

V. Lazarus, Luc. 16. erat in Sinu Abraham; Epulo in inferno, scil. dominatio-

rum: Eadem erant in voragine; licet magno intercedente χάρυατι, id est, inani. Et sic de complutibus sanctis, qui non in coelo, sed in inferno fuisse memorantur.

Itaque Psal. 118. Narrauerunt mihi inter quae Caluinistæ fabulationes; sed non iurlex tua. Vide Bellarmin. I. 4. de Christo c. II.

Q V A E S T I O L V I I .

*Num quis sit infernus damnatorum
Lutheri - Calvinistis?*

LUTHERVS in cap. 3. Iouæ tomo 3. Ienensi. Quid Infernus sit, ante diem extremum, nondum certus sum. Nam esse peculiarem locum aliquem, ubi nunc sine anima damnatorum, quemadmodum pingunt pectora, & ventri Mancipi docent; ID Nihil est, mē sententia.

2. Christophorus Irreverens, in Speculo inferni. cap. 9. distinct. 1. est quadruplicem architectus infernum. Infernus esse quatuorpartic potest. 1. Mala, & peccata onus conscientia. 2. Imminentia moris dolores & agonizans. 3. Angustia, timor & horror, quem anima damnatorum a corporis sensu sentiunt. 4. Localis Abyssus, quam ventris manicia lassitate docent. Hi infernus, nostro iudicio, nihil est: & in fine mundi demum preparabuntur.

3. BRENTIUS IO Recognitione pag. 15. Interdum damnatis in infernum nec ascendent, nec descendunt; sed satibene cum Angelis suis, & impiis omnibus, ac Infernus ipsi, sunt in Regno cœlesti. Vide Sturmum in Antipapa. p. 4. parte 2.

CALVINISTÆ in Catechismo Heidelbergensi anni 1563. & 1569. Et Bucerius apud Schlüselburgum lib. 1. art. 27. Infernus, id est, locus improbis cruciandi destinatus, sitne aliquis, nondum adhuc constat. CALVIN. Instit. lib. 3. c. 25. §. 12. Libet esse videtur infernus aliud, nisi horror quidam conscientia. Idem sensibile quondam Originem liquet in Genealog. par. 1. quest. 16. & hic superiorius quest. 52.

A V T O R. Tametsi locis iam citatis nimio plus in eam questionem contulii; vt in re neamini ignorata, vel dubitata;